

140

DE Koning nu van Syrien hadde geboden de Overfte der wagenen, welker hy twee-entertig hadde, zeggende; Gy en zult noch kleinen, noch grooten beftryden, maar den Koning Israëls alleen. Het gefchiedde dan, als de Overfte der wagenen Jozaphat zagen, dat zy zeiden; Gewiffelyk, die is de Koning Israëls: en zy keerden zich na hem, om te ftryden: maar Jozaphat riep uit. En't gefchiedde, als de Overfte der wagenen zagen, dat hy de Koning Israëls niet en was, dat ze zich van achter hem afkeerden. Doe fpende een man den booge in zyne eenvoudigheid, en fchoot den Koning Israëls tuffen de gefpen, en tuffen het pantfier: doe zeide hy tot zynen voerman; Keerd uwe hand, en voerd my uit het leger; want ik ben zeer verwond. En de ftryd nam op den zelve dag toe, en de Koning werd met den wagen ftande gehouden tegen over de Syriers: maar hy fterf des avonds, en het bloed der wonde vloede in den bak des wagens. En daar ging eene uitroepinge door het heirleger, als de Zonne onderging, zeggende: Een ider [keere] na zyne ftad, en een ider na zyn land. Alzo fterf de Koning, en werd na Samaria gebragt: en zy begroeven den Koning te Samaria. Als men nu den wagen in den vyver van Samaria fpoelde, lekten de honden zyn bloed, daar de hoeren wiefen; na het woord des HEEREN dat hy gefproken hadde.